

ΑΠΟΦΑΣΗ: 236/2018

Αριθμός καταθέσεως αιτήσεως : ΑσφΜ 273/07-12-2017

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τη Δικαστή Φωτεινή Λιάρα, Πρόεδρο Πρωτοδικών.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια, στο ακροατήριό του, την 13^η Ιουνίου 2018, χωρίς τη σύμπραξη Γραμματέως, για να δικάσει τη με αριθμό καταθέσεως ΑσφΜ 273/07-12-2017 αίτηση, μεταξύ:

ΤΗΣ ΑΙΤΟΥΣΑΣ: Αστικής μη Κερδοσκοπικής Εταιρείας με την επωνυμία «ΓΕΑ - GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ, ΕΝΙΑΙΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΗΣ ΤΟΥ ΣΥΓΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ / ΕΚΤΕΛΕΣΤΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ», με τον διακριτικό τίτλο «ΓΕΑ - GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ» (ΑΦΜ 997495285), όπως νόμιμα εκπροσωπείται, η οποία εδρεύει στην Αθήνα (Λαζάρου Σώχου αρ.4) και παραστάθηκε διά της πληρεξούσιας δικηγόρου της Άννας Σιώκου (Α.Μ.Δ.Σ. Αθηνών 36112), που κατέθεσε σημείωμα.

ΤΩΝ ΚΑΘ' ΩΝ Η ΑΙΤΗΣΗ: 1)

2)

3)

και 4) της ομόρρυθμης εταιρίας με την επωνυμία όπως νόμιμα εκπροσωπείται, η οποία εδρεύει στο Μουζάκι Καρδίτσας. Εκ των ανωτέρω διαδίκων, ο πρώτος και η τέταρτη παραστάθηκαν δια της πληρεξούσιας δικηγόρου Δήμητρας Πλίτση (Α.Μ.Δ.Σ.Καρδίτσας 384), ενώ η δεύτερη και ο τρίτος παραστάθηκαν μετά της πληρεξούσιας δικηγόρου τους Όλγας Βλόντζου

(Α.Μ.Δ.Σ.Θεσσαλονίκης 5469). Αμφότερες οι εν λόγω δικηγόροι κατέθεσαν σημείωμα.

ΑΡΧΙΚΗ ΔΙΚΑΣΙΜΟΣ της υποθέσεως ορίσθηκε η 14-03-2018, οπότε αναβλήθηκε για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας. **ΚΑΤΑ ΤΗ ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗ** της υποθέσεως στο ακροατήριο οι πληρεξούσιες δικηγόροι των διαδίκων ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν αυτοί δεκτοί.

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ**

Το άρθρο 22 του Ν.4481/2017 (ΦΕΚ Α 100/20-07-2017) «Συλλογική διαχείριση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων, χορήγηση πολυεδαφικών αδειών και επιγραμμικές χρήσεις μουσικών έργων και άλλα θέματα αρμοδιότητα Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού», ορίζει τα εξής: «1. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι χρήστες διεξάγουν διαπραγματεύσεις για τη χορήγηση αδειών χρήσης των δικαιωμάτων με καλή πίστη και στο πλαίσιο αυτό ανταλλάσσουν κάθε αναγκαία πληροφορία. 2. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης, προκειμένου οι χρήστες να έχουν την ευχέρεια της χρήσης των έργων του ρεπερτορίου τους, αξιώνουν από αυτούς ποσοστιαία αμοιβή, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 32 του Ν.2121/1993. 3. Οι όροι χορήγησης αδειών χρήσης βασίζονται σε αντικειμενικά κριτήρια που δεν εισάγουν διακρίσεις.....4. Για τη χορήγηση άδειας οι χρήστες υποβάλλουν σχετικό αίτημα στον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, αναφέροντας μεταξύ άλλων τις πληροφορίες που είναι απαραίτητες για τον σκοπό αυτόν. Μετά τη λήψη όλων των σχετικών υπηρεσιών ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση, χορηγεί την άδεια, εκτός εάν συντρέχει λόγος άρνησης, τον οποίο γνωστοποιεί με ειδική αιτιολογία εγγράφως στο χρήστη και κοινοποιεί στον Ο.Π.Ι. 5. Οι οργανισμοί συλλογικής

διαχείρισης παρέχουν τη δυνατότητα στους χρήστες να επικοινωνούν με αυτούς με ηλεκτρονικά μέσα, συμπεριλαμβανομένης της δυνατότητας να υποβάλλουν αναφορές σε σχέση με τη χρήση άδειας. 6. Σε περίπτωση μη καταβολής αμοιβής για τη λήψη άδειας ή διαφωνίας ως προς το ύψος της αμοιβής που αξιώνει ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, ο χρήστης οφείλει πριν από οποιαδήποτε χρήση να προκαταβάλει στον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης το αιτούμενο ποσό αμοιβής ή εκείνο που θα έχει ορίσει και επιδικάσει προσωρινά το Μονομελές Πρωτοδικείο, κατόπιν αίτησης είτε του χρήστη, είτε του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, ως συνήθως καταβαλλόμενο σε παρόμοιες περιπτώσεις ή ως εύλογο, αν δεν υπάρχουν παρόμοιες περιπτώσεις. Μετά από αγωγή που ασκεί ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης ή ο χρήστης, το αρμόδιο Μονομελές Πρωτοδικείο, που δικάζει κατά τη διαδικασία των περιουσιακών διαφορών του ΚΠολΔ, προσδιορίζει οριστικά την αμοιβή και το ύψος αυτής και την επιδικάζει. 7. Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ χρήστη και οργανισμού συλλογικής διαχείρισης ως προς το ύψος της εύλογης αμοιβής του άρθρου 49 του Ν.2121/1993 και τους όρους πληρωμής της, το Μονομελές Πρωτοδικείο, που δικάζει κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, καθορίζει αυτά προσωρινά μετά από αίτηση του χρήστη ή του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης και επιδικάζει προσωρινά μέχρι το ήμισυ της εύλογης αμοιβής που καθόρισε. Για τον οριστικό προσδιορισμό του ύψους της εύλογης αμοιβής και των όρων πληρωμής της εφαρμόζεται το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 6. 8. Όλες οι οικονομικές συναλλαγές των χρηστών με τους οργανισμούς διαχείρισης και με τις ανεξάρτητες οντότητες διαχείρισης του άρθρου 50, όπως ιδίως η καταβολή της οφειλόμενης αμοιβής, γίνονται μέσω τραπεζικού συστήματος είτε με κατάθεση σε τραπεζικό λογαριασμό με δικαιούχο τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης ή την ανεξάρτητη οντότητα διαχείρισης του άρθρου 50 και ρητή αναφορά στην περίοδο χρήσης

που αντιστοιχεί το καταβαλλόμενο ποσό είτε με τη χρήση χρεωστικών ή πιστωτικών καρτών». Σύμφωνα δε με το άρθρο 54 του ίδιου νόμου «1. Από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου (ήτοι από τον χρόνο δημοσίευσης στο ΦΕΚ-άρθρο 81) καταργείται κάθε διάταξη που αντίκειται στο νόμο αυτόν, με την επιφύλαξη του Ν.988/1943, ο οποίος διατηρήθηκε σε ισχύ με την παράγραφο 2 του άρθρου 72 του Ν.2121/1993. Επίσης, με την επιφύλαξη της παραγράφου 12 του άρθρου 53 και της παραγράφου 14 του παρόντος άρθρου, καταργούνται τα άρθρα 54 έως 58 του Ν.212/1993 και η παράγραφο 3 του άρθρου 72 του Ν.2121/1993». Τέλος, κατά την παράγραφο 1 του άρθρου 7 του ως άνω Ν.4481/2017 «Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι οργανισμοί συλλογικής προστασίας τεκμαίρεται ότι έχουν την αρμοδιότητα διαχείρισης ή προστασίας των δικαιωμάτων επί όλων των έργων ή των αντικειμένων προστασίας ή όλων των δικαιούχων, για τα οποία ή για τους οποίους δηλώνουν εγγράφως ότι έχουν μεταβιβάσει σε αυτούς οι σχετικές εξουσίες ή τα δικαιώματα εύλογης αμοιβής ή ότι καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα ή μέσω οποιασδήποτε άλλης συμβατικής συμφωνίας. Εφόσον οργανισμός συλλογικής διαχείρισης που λειτουργεί με άδεια του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού, ασκεί δικαιώματα ή αξιώσεις στο πλαίσιο του Ν.2121/1993, τα οποία υπόκεινται σε υποχρεωτική συλλογική διαχείριση, τεκμαίρεται ότι εκπροσωπεί όλους ανεξαιρέτως του δικαιούχους, ημεδαπούς και αλλοδαπούς και όλα ανεξαιρέτως τα έργα τους. Εάν στην περίπτωση του προηγούμενου εδαφίου υφίστανται περισσότεροι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης για μία συγκεκριμένη κατηγορία δικαιούχων, το τεκμήριο ισχύει, εφόσον τα δικαιώματα ασκούνται από κοινού από όλους του αρμόδιους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης σύμφωνα με τις ειδικές διατάξεις του Ν.2121/1993. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι οργανισμοί συλλογικής προστασίας μπορούν να ενεργούν, δικαστικώς ή εξωδίκως, στο δικό τους όνομα, εάν η αρμοδιότητά

τους στηρίζεται σε μεταβίβαση της σχετικής εξουσίας ή σε πληρεξουσιότητα ή σε οποιαδήποτε άλλη συμβατική συμφωνία. Επίσης, νομιμοποιούνται να ασκούν όλα τα δικαιώματα που έχουν μεταβιβασθεί σε αυτούς από τον δικαιούχο ή που καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα ή από οποιαδήποτε άλλη συμβατική συμφωνία». Περαιτέρω, στο άρθρο 24 του ως άνω νόμου ορίζεται ότι «1. Οι χρήστες οφείλουν να παραδίδουν στον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης το πρώτο δεκαπενθήμερο κάθε εξαμήνου, εκτός εάν άλλως έχει συμφωνηθεί, καταλόγους των έργων που έχουν χρησιμοποιήσει ή παραγάγει ή πωλήσει ή εκμισθώσει ή δανείσει ή εκτελέσει δημόσια ή μεταδώσει ραδιοτηλεοπτικά ή παρουσιάσει στο κοινό το αμέσως προηγούμενο εξάμηνο ή το αντίστοιχα συμφωνηθέν χρονικό διάστημα, με μνεία του ακριβούς αριθμού των αντιτύπων που είχαν παραχθεί ή διατεθεί, καθώς και της συχνότητας των δημόσιων εκτελέσεων, όπως και όλες τις συναφείς πληροφορίες που διαθέτουν σχετικά με τη χρήση των δικαιωμάτων που εκπροσωπεί ο λογαριασμός συλλογικής διαχείρισης και που είναι αναγκαίες για την εφαρμογή των αμοιβολογίων, την είσπραξη των εσόδων από δικαιώματα και τη διανομή και καταβολή των ποσών που οφείλονται στους δικαιούχους.....».

Στην προκείμενη περίπτωση, με την κρινόμενη αίτησή της, η αιτούσα, εκθέτει ότι αποτελεί ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων, ο οποίος συνεστήθη νόμιμα από τους τρεις ειδικότερα αναφερόμενους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων, που λειτουργούν με έγκριση του Υπουργού Πολιτισμού και δη: α) τον οργανισμό «GRAMMO», που αντιπροσωπεύει τους ενδεικτικά αναφερόμενους παραγωγούς υλικών φορέων ήχου ή ήχου και εικόνας, β) τον οργανισμό «ΕΡΑΤΩ», που αντιπροσωπεύει τους ενδεικτικά αναφερόμενους καλλιτέχνες (τραγουδιστές) και γ) τον οργανισμό «ΑΠΟΛΛΩΝ», που αντιπροσωπεύει τους ενδεικτικά αναφερόμενους εκτελεστές καλλιτέχνες (μουσικούς). Ότι στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων τους

κατήρτισαν και γνωστοποίησαν νομίμως στο κοινό το αναφερόμενο στην αίτηση αμοιβολόγιο, ενώ η ίδια τροποποίησε το αμοιβολόγιο και το γνωστοποίησε σε τρεις εφημερίδες και κάλεσε τους χρήστες δημόσιας εκτέλεσης των υλικών φορέων ήχου, μεταξύ των οποίων είναι και οι καθ' ων, να προβούν σε υπογραφή συμφωνίας για την καταβολή της νόμιμης και εύλογης αμοιβής για τη χρήση από αυτούς, με δημόσια εκτέλεση στα καταστήματά τους, του εγγεγραμμένου στους υλικούς φορείς ήχου μουσικού ρεπερτορίου. Ότι οι καθ' ων διατηρούν επιχειρήσεις «καφέ-μπαρ», και χρησιμοποιούν υλικούς φορείς ήχου με ημεδαπό και αλλοδαπό ρεπερτόριο, σε καθημερινή βάση και όλες τις ώρες της, καθ' όλης της διάρκειας του έτους, λειτουργίας τους, για την ψυχαγωγία των πελατών της επιχείρησής τους, χρήση η οποία είναι γι' αυτούς (καθ' ων) απαραίτητη και αποτελεί ένα βασικό παράγοντα προσέλκυσης, διατήρησης και επαύξησης της πελατείας τους. Ότι οι καθ' ων μέχρι και την κατάθεση της κρινόμενης αίτησης αρνούνται τον καθορισμό και την πληρωμή της εύλογης αμοιβής των μελών της. Με βάση το ιστορικό αυτό, επικαλούμενη τη διάταξη του άρθρου 22 παρ.7 του Ν.4481/2017, όπως αυτή παρατίθεται στην ανωτέρω νομική σκέψη και προβλέπει τον προσωρινό καθορισμό της εύλογης αμοιβής και την προσωρινή επιδίκαση μέρους αυτής, αλλά και επείγουσα περίπτωση, συνιστάμενη στη ματαίωση της είσπραξης των απαιτήσεων των δικαιούχων καλλιτεχνών και παραγωγών, ζητεί η αιτούσα: α) να καθορισθεί το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής για τους υλικούς φορείς ήχου που χρησιμοποίησαν ο πρώτος, η δεύτερη και ο τρίτος των καθ' ων για τα έτη 2011, 2012, 2013, 2014, 2015 και 2016, η δε τέταρτη για τα έτη 2013, 2014, 2015 και 2016 στο ποσό των 1.500,00 ευρώ κατ' έτος, πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α. και ως εκ τούτου για έκαστο εκ των πρώτου, δεύτερης και τρίτου των αιτούντων στο συνολικό ποσό των 9.000,00 ευρώ, πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α., ενώ για την τέταρτη στο συνολικό ποσό των 6.000,00 ευρώ, πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α., σύμφωνα με το

εμβαδό του χώρου όπου στεγάζονται οι επιχειρήσεις τους, το είδος αυτών και τη διάρκεια λειτουργίας τους, β) να υποχρεωθεί έκαστος των αντιδίκων της να της προσκομίσει καταλόγους με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησαν κατά τα προηγούμενα έτη, προκειμένου να προβεί στη διανομή των αμοιβών στους δικαιούχους, γ) να υποχρεωθούν οι καθ' ων να της καταβάλουν προσωρινά το ήμισυ των παραπάνω ποσών με το νόμιμο τόκο (για κάθε οφειλόμενο ετησίων ποσό) από την επομένη ημέρα (ήτοι την 1^η Ιανουαρίου) της λήξης του έτους που αντίστοιχα αφορούν οι σχετικές αξιώσεις και δ) να καταδικασθούν οι καθ' ων στην καταβολή των δικαστικών εξόδων της.

Η αίτηση αρμοδίας καθ' ύλην και κατά τόπον φέρεται για να δικασθεί στο παρόν Δικαστήριο, κατά την προκείμενη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (άρθρα 22 και 686 επ. ΚΠολΔ, 49 του Ν.2121/1993, όπως ισχύει μετά την τροποποίησή του δυνάμει του Ν.4481/2017) και είναι πλήρως ορισμένη, απορριπτομένου του περιεχομένου του αντιθέτου ισχυρισμού των καθ' ων η αίτηση. Εκ των αιτημάτων της είναι μη νόμιμο και απορριπτέο αυτό περί καταβολής τόκων από την 01^η Ιανουαρίου που έπεται του έτους που αφορά εκάστη αντίστοιχα αξίωση, καθόσον δεν γίνεται επίκληση προγενέστερης της αιτήσεως όχλησης, ακριβούς και ορισμένης κατά περιεχόμενο, ώστε να προκύπτει κατά τρόπο αναμφίβολο το ποσό της απαίτησης (ΕφΑθ 3107/2010, δημοσίευτη στο νομικό τύπο), ενώ όσον αφορά το ποσό που αντιστοιχεί στο νόμιμο Φ.Π.Α., η περί τοκοδοσίας υποχρέωση γεννάται από τη στιγμή της καταβολής της εύλογης αμοιβής και έκδοσης του αντίστοιχου φορολογικού στοιχείου από την αιτούσα (κατά το χρόνο είσπραξης της αμοιβής γεννάται και η φορολογική υποχρέωση της αιτούσας περί εκδόσεως του κατά τις διατάξεις του Κώδικα Φορολογικών Στοιχείων προβλεπόμενου εγγράφου - ΑΠ 80/1999, δημοσίευτη στο νομικό τύπο, ΕφΑθ 8884/2003, ΕΛΛΔνη 2004,1102). Κατά το λοιπό μέρος της η αίτηση είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1-7, 11, 12, 22, 23, 53, 54

του Ν.4481/2017, 1, 3, 32, 46, 47, 49 63B του Ν.2121/1993, 46 του Ν.3905/2010, 346 ΑΚ, 682 επ., 728 παρ.1 περ.ζ', 176, 191 παρ.2 ΚΠολΔ. Πρέπει να αναφερθεί ότι το παρόν Δικαστήριο δικάζει με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, όμως η παρούσα υπόθεση δε αφορά ασφαλιστικό μέτρο, κατά την έννοια των άρθρων 682 επ. ΚΠολΔ, τέτοιο δηλαδή που σκοπεύει στην εξασφάλιση ή διατήρηση δικαιώματος ή τη ρύθμιση κατάστασης, αλλά μέτρο που σκοπεύει στην ταχεία και προσωρινή επίλυση της διαφοράς, (ΕφΘεσ 259/2010, Δημοσίευση Νόμος). Συνεπώς, για τον προσωρινό προσδιορισμό και την επιδίκαση εύλογης αμοιβής αφενός δεν απαιτείται η αναφορά και συνδρομή επικείμενου κινδύνου (καίτοι τέτοια αναφορά λαμβάνει χώρα εν προκειμένω) και αφετέρου η επιδίκαση αυτή προβλέπεται πλέον ρητά στο σχετικό νόμο και εφόσον δεν υπερβαίνει το μισό της πιθανολογούμενης απαίτησης δεν προσκρούει και στη διάταξη του άρθρου 692 παρ.4 ΚΠολΔ, που απαγορεύει την ικανοποίηση του ασφαλιστέου δικαιώματος, τα όσα δε αντίθετα ισχυρίζονται οι καθ' ων η αίτηση τυγχάνουν αβάσιμα και απορριπτέα. Επομένως, καθ' ο μέρος η αίτηση κρίθηκε νόμιμη, πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω και από την άποψη της ουσιαστικής βασιμότητάς της.

Από την ένορκες καταθέσεις των μαρτύρων

που εξετάστηκαν με επιμέλεια της αιτούσας και των καθ' ων η αίτηση αντίστοιχα, τα έγγραφα που προσκομίζουν οι διάδικοι και τα όσα οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους ανέπτυξαν προφορικά και περιέλαβαν στη συνέχεια στα σημειώματά τους, καθώς και από όλη γενικώς τη διαδικασία, πιθανολογήθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Η αιτούσα αστική μη κερδοσκοπική εταιρία έχει συσταθεί δυνάμει του από 28-09-2011 ιδιωτικού συμφωνητικού, το οποίο δημοσιεύθηκε στα βιβλία εταιριών του Πρωτοδικείου Αθηνών με αριθμό 15616/06-10-2011 και αποτελεί ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης και προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων του άρθρου 49 παρ.1,2,3 του Ν.2121/1993, με μοναδικά μέλη της τους ακόλουθους οργανισμούς συλλογικής

διαχείρισης: α) τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ Ή ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΕΙΚΟΝΑΣ» και το διακριτικό τίτλο «GRAMMO», β) τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΩΝ-ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε.» και το διακριτικό τίτλο «ΕΡΑΤΩ» και γ) τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε.» και το διακριτικό τίτλο «ΑΠΟΛΛΩΝ», οι οποίοι κατά τη σύστασή της είχαν ήδη συσταθεί και λειτουργούσαν νομίμως. Η λειτουργία της αιτούσας εγκρίθηκε με την από 09-12-2011 και με στοιχεία ΥΠΠΟΤ/ΓΔΣΠ/ΔΙΓΡΑΜ/686/124043 απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και Τουρισμού (ΦΕΚ Β'3245/30-12-2011), το οποίο και ελέγχει, σύμφωνα με το άρθρο 54 παρ.4 του Ν.2121/1993 και ήδη με το άρθρο 4 παρ.5 του Ν.4481/2017, τον αριθμό των καλλιτεχνών που έχουν αναθέσει στους παραπάνω οργανισμούς τη διαχείριση των εξουσιών που απορρέουν από τα περιουσιακά τους δικαιώματα, επί των έργων τους, καθώς και την τήρηση των διατάξεων των Ν. 2121/1993, 4481/2017 και των κανονισμών του. Αντικείμενό της είναι η συλλογική διαχείριση και προστασία των συγγενικών δικαιωμάτων των παραγωγών υλικών φορέων ήχου, ή ήχου και εικόνας, των τραγουδιστών-ερμηνευτών και των μουσικών, με τις προβλεπόμενες από τον ως άνω νόμο αρμοδιότητες και υποχρεώσεις, μεταξύ των οποίων είναι και η είσπραξη και διανομή της εύλογης αμοιβής του άρθρου 49 του Ν.2121/1993. Όπως πιθανολογήθηκε, ο αριθμός των μελών (δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων) της αιτούσας είναι πολύ μεγάλος και ικανός να θεωρηθεί ότι οι οργανισμοί που είναι μέλη της αντιπροσωπεύουν την πλειονότητα των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων, που ανήκουν στις ως άνω κατηγορίες. Εφόσον δε τα συγγενικά δικαιώματα ασκούνται από κοινού από

όλους τους αρμόδιους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, σύμφωνα με τις ειδικότερα διατάξεις του Ν.2121/1993, τεκμαίρεται ότι δια της αιτούσας, που αποτελεί ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, κατά το άρθρο 7 του Ν.4481/2017, έχουν την αρμοδιότητα διαχείρισης και προστασίας όλων των έργων και όλων των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων, που ανήκουν στις ως άνω κατηγορίες, νομιμοποιούμενοι στην άσκηση όλων των δικαιωμάτων των μελών τους, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται και η κατάρτιση συμβάσεων, καθώς και ο καθορισμός αμοιβολογίου ή σε περίπτωση διαφωνίας, ο δικαστικός καθορισμός της εύλογης αμοιβής των μελών τους, ανεξάρτητα αν υφίσταται άλλη κατηγορία δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων. Οι αποτελούντες τα μέλη της αιτούσας οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης, αλλά και η ίδια η αιτούσα δημοσίευσαν νόμιμα στον ημερήσιο τύπο το ενιαίο, κοινό κατ' έτος αμοιβολόγιο των ετών που αναφέρονται κατωτέρω, προσδιορίζοντας την εύλογη αμοιβή τους για τις επιχειρήσεις στις οποίες η μουσική είναι απαραίτητη και λειτουργούν σε χώρους με εμβαδό έως 100 τ.μ., στο (εφάπαξ) ποσό των χιλίων πεντακοσίων (1.500,00) ευρώ κατ' έτος. Περαιτέρω, πιθανολογήθηκε ότι ο πρώτος των καθ' ων διατηρεί καφέ-μπαρ με το διακριτικό τίτλο

στο	η δεύτερη διατηρεί καφέ-μπαρ με
το διακριτικό τίτλο	ο τρίτος
διατηρεί καφέ-μπαρ με το διακριτικό τίτλο το	ομοίως στου
και η τέταρτη των καθ' ων ομόρρυθμη εταιρία	στο
διατηρεί καφέ-μπαρ με το διακριτικό τίτλο	

Οι επιχειρήσεις των καθ' ων λειτουργούν καθημερινά, καθ' όλη τη διάρκεια του έτους και λειτουργούσαν επίσης κατά τη διάρκεια όλων των ένδικων ετών. Η πρώτη και ο τρίτος των καθ' ων στεγάζονται σε χώρο 100 τ.μ., η δεύτερη στεγάζεται σε χώρο 90 τ.μ. και η τέταρτη σε χώρο 70 τ.μ.. Καθ' όλη τη διάρκεια της λειτουργίας των παραπάνω επιχειρήσεων, από τις ηχητικές τους εγκαταστάσεις αναπαράγονται δημόσια από υλικούς φορείς ήχου μουσικές

εκτελέσεις δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων (παραγωγών υλικών φορέων ήχου, ερμηνευτών, εκτελεστών), των οποίων τη συλλογική διαχείριση ασκεί η αιτούσα. Υπό τα ανωτέρω δεδομένα πιθανολογείται ότι η χρήση της μουσικής για τις επιχειρήσεις των καθ' ων είναι απαραίτητη, καθώς με τον τρόπο αυτό γίνονται ελκυστικότερες για τους πελάτες τους, όχι όμως και απολύτως απαραίτητη, υπό την έννοια ότι δεν νοείται η ύπαρξή τους χωρίς τη χρήση μουσικής, όπως συμβαίνει με τις ενταχθείσες επιχειρήσεις στην κατηγορία Α1 του αμοιβολογίου, που έχει συντάξει η αιτούσα, των οποίων η κύρια παροχή τους συνίσταται στη δημόσια εκτέλεση μουσικής, με σκοπό την ψυχαγωγία των πελατών τους. Περαιτέρω, πιθανολογήθηκε ότι η αιτούσα επανειλημμένως προσκάλεσε τους καθ' ων για διαπραγμάτευση καθορισμού και καταβολής της αμοιβής, ωστόσο οι διάδικοι δεν κατέληξαν σε συμφωνία και οι καθ' ων δεν έχουν καταβάλει οποιοδήποτε ποσό στην αιτούσα, παρά το ότι έκαναν χρήση μουσικής στις επιχειρήσεις τους. Το Δικαστήριο για τον προσδιορισμό της υπέρ της αιτούσας εύλογης αμοιβής, λαμβάνει υπόψιν του τα διδάγματα της κοινής πείρας και τους κανόνες της λογικής και μεταξύ άλλων κριτηρίων, συνεκτιμά την αξία της συγκεκριμένης χρήσεως στο πλαίσιο των οικονομικών συναλλαγών, τις συμβατικώς οριζόμενες αμοιβές σε θέματα συγγενικών δικαιωμάτων άλλων συναφών επιχειρήσεων και την εμπορική και τουριστική κίνηση της περιοχής όπου βρίσκονται οι ανωτέρω επιχειρήσεις, χωρίς να δεσμεύεται από το προαναφερόμενο αμοιβολόγιο, το οποίο καθορίσθηκε από την αιτούσα για όλες τις συναφείς επιχειρήσεις της χώρας, χωρίς διαφοροποιήσεις ανάλογα προς τη θέση και την εμπορική κίνηση κάθε περιοχής (ειδικότερα, για τις επιχειρήσεις όπου η μουσική είναι απαραίτητη και στεγάζονται σε χώρο εμβαδού έως 100 τ.μ., η αμοιβή καθορίσθηκε στο ποσό των 1.500,00 ευρώ ετησίως, πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α.), στοιχεία από τα οποία όμως εξαρτάται το ύψος των εσόδων κάθε επιχειρήσεως και συνεπώς και η ωφέλεια της από τις μουσικές

εκτελέσεις και πρέπει να λαμβάνονται υπόψιν, έστω και γενικά, ακόμη και όταν η αμοιβή προσδιορίζεται σε ορισμένο ποσό. Ειδικότερα, πιθανολογείται εν προκειμένω ότι οι επιχειρήσεις των καθ' ων βρίσκονται όπως μνημονεύθηκε στο και στους ήτοι σε κωμοπόλεις, με πληθυσμό αντίστοιχα 3.000 και 6.000 κατοίκους, όπου ενόψει και της βαθιάς οικονομικής ύφεσης που πλήττει τη χώρα, η εμπορική και τουριστική κίνηση κατά τα κρίσιμα εδώ έτη δεν ήταν ικανοποιητική, αλλά εμφάνισε φθίνουσα πορεία. Συνεκτιμώμενων όλων των παραπάνω στοιχείων, το Δικαστήριο, λαμβάνοντας υπόψιν την αξία της συγκεκριμένης χρήσεως εκ μέρους των καθ' ων η αίτηση, στο πλαίσιο των οικονομικών συναλλαγών τους, κρίνει με βάση τα διδάγματα της κοινής πείρας και τους κανόνες της λογικής ότι το ύψος της εν προκειμένω αιτούμενης προσωρινής εύλογης αμοιβής πρέπει να καθορισθεί για κάθε ένα από τα έτη 2011 έως και 2016 στο ποσό των οκτακοσίων (800,00) ευρώ κατ' έτος, πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α.. Τέλος, πρέπει να αναφερθεί ότι ο ισχυρισμός της δεύτερης και του τρίτου των καθ' ων η αίτηση περί παραγραφής της αξίωσης της αιτούσας για τα έτη 2011 και 2012, ο οποίος σε κάθε περίπτωση προτείνεται αορίστως, είναι σε κάθε περίπτωση απορριπτέος ως νόμω αβάσιμος διότι δεν πρόκειται για περιοδική παροχή, ώστε να υπόκειται σε πενταετή παραγραφή και ως εκ τούτου ο χρόνος παραγραφής της είναι αυτός των είκοσι (20) ετών (ΕφΘεσ 1810/2012, Δημοσίευση Νόμος). Περαιτέρω, κατά το άρθρο 22 παρ.7 του Ν.4481/2017 πρέπει να επιδικασθεί μέρος της εύλογης αμοιβής που καθορίσθηκε, οριζόμενο κατά την κρίση του Δικαστηρίου στο ένα τρίτο (1/3) αυτής, με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αίτησης, πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α., υπολογιζομένου επί του προσωρινά επιδικαζόμενου κεφαλαίου. Τέλος, πρέπει να υποχρεωθούν οι καθ' ων να προσκομίσουν στην αιτούσα καταλόγους με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησαν κατά τα ανωτέρω έτη, για να καταστεί δυνατή η

διανομή της ως άνω εύλογης αμοιβής των δικαιούχων. Κατά ακολουθίαν των ανωτέρω, η κρινόμενη αίτηση πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή και από την άποψη της ουσιαστικής βασιμότητάς της κατά τα οριζόμενα ειδικότερα στο διατακτικό της παρούσας. Τέλος, τα δικαστικά έξοδα, λόγω της εν μέρει νίκης και ήττας των διαδίκων, πρέπει να κατανεμηθούν μεταξύ τους, ανάλογα με την έκταση της νίκης ή της ήττας του καθενός και να επιβληθεί μέρος των δικαστικών εξόδων της αιτούσας, εις βάρος των καθ' ων η αίτηση, όπως καθορίζεται ειδικότερα στο διατακτικό της απόφασης (άρθρο 178 ΚΠολΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ ό,τι κρίθηκε απορριπτέο στο σκεπτικό της παρούσας.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την αίτηση.

ΚΑΘΟΡΙΖΕΙ την ενιαία και εύλογη αμοιβή που πρέπει να καταβάλει στην αιτούσα α) έκαστος εκ των πρώτου, δεύτερης και τρίτου των καθ' ων η αίτηση, στο ποσό των οκτακοσίων (800,00) ευρώ για έκαστο των ετών 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016 και συνολικά για όλα τα έτη στο ποσό των τεσσάρων χιλιάδων οκτακοσίων (800,00X6=4.800,00) ευρώ, πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α για κάθε έτος και β) η τέταρτη των καθ' ων στο ποσό των οκτακοσίων (800,00) ευρώ για έκαστο των ετών 2013, 2014, 2015 και 2016 και συνολικά για όλα τα έτη στο ποσό των τριών χιλιάδων διακοσίων (800,00X4=3.200,00) ευρώ, πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α για κάθε έτος.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ α) έκαστο εκ των πρώτου, δεύτερης και τρίτου των καθ' ων η αίτηση να καταβάλει προσωρινά στην αιτούσα το ένα τρίτο (1/3) της κατά τα ανωτέρω προσδιορισθείσας αμοιβής και συγκεκριμένα το ποσό των χιλίων εξακοσίων (1.600,00) ευρώ, για το σύνολο του ένδικου χρόνου, β) τον τέταρτο των καθ' ων η αίτηση να καταβάλλει προσωρινά στην αιτούσα το 1/3 της κατά τα ανωτέρω

προσδιορισθείσας αμοιβής και συγκεκριμένα το ποσό των χιλίων εξήντα έξι (1.066,00) ευρώ, για το σύνολο του ένδικου χρόνου, πλέον του αναλογούντος στα ως άνω υπό στοιχεία (α) και (β) καταβλητέα ποσά Φ.Π.Α., με το νόμιμο τόκο, ως προς τα ως άνω ποσά των 1.600,00 και 1.066,00 ευρώ αντίστοιχα, από την επίδοση της αίτησης και μέχρι την ολοσχερή εξόφληση, ενώ ως προς τον αναλογούντα Φ.Π.Α., από την καταβολή εκ μέρους τους της αμοιβής και την έκδοση του αντίστοιχου φορολογικού στοιχείου.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ έκαστο εκ των καθ' ων η αίτηση να παραδώσει στην αιτούσα αντίγραφα των καταλόγων με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησαν για τα παραπάνω χρονικά διαστήματα.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ τους καθ' ων η αίτηση σε ένα μέρος των δικαστικών εξόδων της αιτούσας, το οποίο καθορίζεται στο ποσό των διακοσίων (200,00) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε στην στο ακροατήριο του και σε έκτακτη δημόσια αυτού συνεδρίαση, την 3^η Αυγούστου 2018.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
(για τη δημοσίευση)